RESEARCH ARTICLE

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

DOI: 10.34256/irjt224s1952

தமிழ் இலக்கியங்களில் போர் அறம்

ப. சங்கீதா [அ, *], கோ.ப. நல்லசிவம் [அ]

[அ] மெய்யியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா

War Ethics in Tamil Literature

P. Sangeetha [a, *], G.P. Nallasivam [a]

[a] Department of Philosophy, Tamil University, Thanjavur-613010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author: sangeearun10@gmail.com

Received: 01-09-2022
Revised: 18-10-2022
Accepted: 01-11-2022
Published: 10-12-2022

Check for updates

ABSTRACT

The war has been going on from the Sangam age to the modern day. However, there are certain rules that are followed for waging war. There are many more ethics followed in the Sangam warfare systems than in the methods of warfare of the 21st century. Tamil literature describes the war tradition of the Tamils as a number of morals. Among them, literary works such as Tolkappiyam, Purananooru, Purapporul, Venba Maalai, Pathiruppathu, and Thirukkural deal with the war tradition and ideology. The ancient scriptures bear testimony to the fact that the Tamils lived as incomparable in love and character. Ethics for waging war, protocols, and all war crimes that exist among nations today deserve attention. This article seeks to examine how battlefields, warriors, warfare processes, combat management, and the suffering caused by war are mentioned in the Sangam war stories, and how the principles of global warfare exist in today's times.

Keywords: Virtue, Battlefield, Bravery, Destruction, Management, Victory, Gift, Morality, Internal, External

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் ஏராளமாக உள்ளது. அவற்றுள் அக இலக்கியம், புற இலக்கியம் என இரு கூறாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்கள் மனிதனின் வாழ்வினை இரு கூறாகப் பார்த்தன. அகவாழ்க்கை, புறவாழ்க்கை. வீரத்தையும், காதலையும் சங்ககால மக்கள் தம் இருகண்களாகக் கொண்டனர். எனவேதான் சங்க இலக்கியங்கள் காதலையும், வீரத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டன. காதலை அகநூல்களும், வீரத்தைப் புறநூல்களும் எடுத்தியம்பின. எனினும் அகநூல்களில் புறச் செய்திகளும், புறநூல்களில் அகச்செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறும் போர் மரபுகள் அறப்போர் முறையைச் சார்ந்ததே ஆகும். போர் முறைகளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்தனர். அவர்களது போர் முறை நேர்மையாக இருந்தது. காலை சூரிய உதயத்தின் போது முரசறைந்து போர் தொடங்குவர். சூரியன் மறையும் வரை மட்டுமே போர் நடைபெற்றது. பின் முரசறைந்து போரை நிறுத்துவர். எத்துனை நாள் போராயினும் இதுவே வழக்கானது. சங்ககாலப் போர்களின் துவக்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் புவியாண்ட மன்னர்களின் பல்வேறு ஆசைகள் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன. அவற்றின் காரணமாகச் செய்யப்பட்ட போர்களின் சில அறங்களையும், வியத்தகு மரபுகளையும் கையாண்டுள்ளனர். போர் இவ்வுலகிற்கு புதிதன்று. எல்லாக் காலங்களிலும் உலகில் எங்கோ ஒரு மூலையில் நிகழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது. போரில்லாத உலகமே இல்லை எனலாம். இவ்வுலகில் பிறந்தவர் இறத்தலும், இறந்தவர் பிறத்தலும் உலக நியதி என்றார் போல போர் புரிவது உலக இயற்கை என சங்கப் புலவர்கள்.

“ஒருவனே ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும்

புதுவது அன்றுஇவ் வுலகத்து இயற்கை”

என்ற இடைக்குன்றூர் கிழாரின் பாடல் மெய்ப்பிக்கின்றது (Palaiyan, 2008).

பொருள் இலக்கணம்

மனித வாழ்விற்குப் பொருள் தரும் நல்லக் கருத்துக்களை விளக்கிக் காட்டுவது பொருள் இலக்கணம் எனப்படும். இத்தகைய பொருள் இலக்கணம் நமது தமிழ்மொழியில் மட்டுமே உள்ளது. இது தமிழுக்கு மேலும் தனிச்சிறப்பைக் கூட்டுகிறது. பொருள் இலக்கணம் அகப்பொருள், புறப்பொருள் என்று இரண்டு விதமாக உள்ளது. அகப்பொருள் என்பது ஒர் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்குமான காதல் உணர்ச்சியைப் பற்றி கூறுகிறது. புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை போன்ற ஒழுக்கங்களுள், புறவொழுக்கத்தினை விளக்கி உணர்த்துவதாகும். அகப்பொருள் பாடல் போன்று புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் புறப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறப்பொருள் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும், படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அப்பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்கும் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன.

“வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்

வட்கார்மேற் செல்வது வந்சியாம்- உட்கா

தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காந்த னொச்சி

அதுவளைத்த லாகு முழிஞை-அதிரப்

பொருவது தும்பையாம் போர்க் களத்து மிக்கோர்

செரு வென்றியது வாகை யாம்”

என்று பன்னிரு புறத்திணைகளையும் அறிமுகம் செய்கிறது (Kathir Murugu, 2011).

வெட்சித்திணை

ஒரு நாட்டின் வீரன் தன் அரசன் ஆணைப்படி சென்று பகை நாட்டினரின் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து வந்து காத்தல் இத்திணையாகும் ஆநிரைகளைக் கவருவது அந்நாட்டைப் பொருளாதார வகையில் தாக்குவதாகும். எனவே ஒரு நாட்டின் மேல் போர் தொடுக்க முனைகையில் அந்நாட்டின் ஆநிரைகளைக் கவருவது போரின் முதல் நடவடிக்கையாகும். " கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவருக்கு மாடல்ல மற்றவை" மாடு ஒரு நாட்டின் செல்வமட்டுமன்று மானத்தின் அடையாளமாகவும் கருதப்படுகிறது. தனக்குத் தெரியாமல் தன் நாட்டின் பசுக்களைக் கவர்ந்தது போருக்கான அரைக்கூவலாகவும் அமைகிறது. போர்ச் செயலில் ஈடுபடுவோர் வெட்சிப் பூவை அணிவது வழக்காய் இருந்ததினால் இத்திணைக்கு அப்பெயர் வந்தது. வெட்சி ஒருவகை மரம். அது சிவந்த நிறமுடைய பூக்களைக் கொண்டது. வெட்சித் தினை வெட்சியரவம் முதலாகப் பத்தொன்பது துறைகளை உடையது.

கரந்தைத் திணை

பகைவர்கள் கவர்ந்து சென்ற பசுக்களை மீட்டுக் கொண்டு வருவதாகும். வீரர்கள் கரந்தைப் பூவைச் சூடிக்கொள்வர். இது ஒரு பூண்டு வகையாகும். இத்திணை கரந்தையரவத்தை முதலாகக் கொண்டு பதின்மூன்று துறைகளை உடையதாக விளங்குகிறது.

வஞ்சித் திணை

அடங்காத மண்ணாசை அல்லது தன்னை மதியாத பகையரசனின் செருக்கை அடக்க போர் தொடுப்பது. வீரர்கள் வஞ்சிப்பூவைச் சூடிக்கொள்வர் கொடிவகையைச் சேர்ந்தது. வஞ்சியரவம் முதலாக இருபது துறைகளை உடையது.

"வஞ்சி அரவம் - போர் முழக்கத்திற்கான ஒலியை எழுப்புவது

முதுமொழி வஞ்சி - மூத்தோனைப் புகழ்வது

நெடுமொழிவஞ்சி. - தன்னுடைய பெருமையை (ஆண்மையை) தானே கூறுவது.

கொடைவஞ்சி- போரில் வெற்றிபெறும் மன்னரைப் புகழ்ந்து பாடுவது

தழிஞ்சி - மானத்தைத் தழுவுதல் வீரம் தவறாத மானத்தைத் தழுவுதல்".

காஞ்சித் திணை

போர் புரிய வந்தவர்களை எதிர்த்து நிற்றலாகும். வீரர்கள் காஞ்சிப் பூவை சூடிக் கொள்வர் இத்திணை காஞ்சியெதிர்வு முதலாக 21 துறைகளை உடையது.

உழிஞைத் திணை

பகைவர்களின் மதிலை வளைத்தல் ஆகும் வீரர்கள் உழிஞைப் பூவை சூடிக் கொள்வர் இத்திணை குடை நாட்கோள் முதலாக 28 துறைகளை உடையது.

தும்பைத் திணை

பகைவர்களோடு போர் செய்தலாகும். வீரர்கள் தும்பைப் பூவைச் சூடி இருப்பர். இத்திணை தும்பையரவம் முதலாக 23 துறைகளை உடையது.

வாகைத்திணை

வென்றோர் சிறப்பினை விளக்குவது வாகைத் திணை. பகைவரை வென்று வாகை மலரை சூடிக் கொள்ளலாம். இத்திணை வாகையரவத்தை முதலாகக் கொண்டு 32 துறைகளை உடையது.

தொல்காப்பிய போர் முறைகள்: நானிலப் போர் முறைகளாவன.

1. மலையும், மலையைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் குறிஞ்சித்திணை ஆநிரை கவர்தலும் ஆநிரை மீட்டலுக்குமான போர் முறைகள்.
2. காடும், காட்டைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் முல்லைத்திணை நிலத்தினைக் கைப்பற்றுவதற்கான போர் முறைகளைக் கூறுகிறது.
3. சமவெளி, சமவெளி சார்ந்த பகுதிகளிலும் மருதத் திணை எயில் காத்தல், எயில் அழித்து நாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்கான போர் முறைகள்.
4. மணலும், மணல் சார்ந்த பகுதிகளில் நெய்தல் திணை கடல் சார்ந்த நிலம் இரு பெரும் வேந்தர்களின் வலிமை குறித்த போர் முறைகள்.

ஆகிய நால்வகைப் போர்கள் தொல்காப்பிய காலத்திற்கு முன்பும் பின்பும் பெரும் பகுதி நடைபெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாகப் பண்டையத் தமிழகப் போர் முறைகளில் போரின் துவக்கம் முதல் வெற்றி வரை போர் நிகழ்வை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களாய் பூக்கள் இருந்துள்ளன (Prabhu, 2017).

போர் அறம்

இக்காலப்போர்கள் எவ்வித முன்னறிவிப்புமின்றி திடீரென தீங்கற்ற உயிரினங்களையும் மக்கள் உட்பட அனைத்தையும் அழிக்கும் நோக்கோடு நிகழ்வனவாய் உள்ளன. ஆனால் அன்று நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கக் கருதும் வேந்தன் பகை வேந்தனுக்கு முன்கூட்டியே ஓலை அனுப்பி அறிவித்து எச்சரிக்கும் இயல்புடையவனாக இருந்திருக்கிறான். எச்சரித்தப் பின் வாளா இருப்பானாயின் பகைநாட்டின் தீங்கற்ற உயிரினங்களைக் கவர்ந்து பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டுச் சென்று காப்பாற்றுவான். அப்போது வேந்தன் வெட்சிமாலை சூடுவதன் நோக்கமும் அதுவேயாகும். போரே வேண்டாம் என்ற நெறியோடு வாழும் மன்னனும் சிலபோது தம் குடிமக்கள் வறுமை நீங்கப் பகைநாட்டு பொருளுக்காகப் போர் தொடுக்க கருதுவான் என்பதனை மாடலன் மதுரை குமரனார் எனும் புலவர் கூற்றால் அறியலாம். இரவலன் வறுமை போக்க தன்னை இரந்து நிற்கும் காலத்து மன்னனும் அவ்வூரின் படைக்கலன்கள் செய்து தரும் கொல்லனிடம் இரவலர்தம் உண்ணாத வயிற்றைக் காட்டி அவர் வறுமை நீங்கப் போர் செய்ய வேண்டும் உடனே திருந்திய நல்ல வேல் போன்ற கருவிகளை வடித்துத் தா என இரந்து நிற்பதாக

"உண்ணா மருங்குல் காட்டி தன் ஊர்க்

கருங்கைக் கொல்லன் இரக்கும்

திருந்திலை நெடுவேல் வடித்தி சின் எனவே"

என்னும் புறநானூறு பாடல் உணர்த்துகிறது. போர் புரியும் வீரர்கள் அக்காலத்தில் களத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய அறத்தை ஆவூர் மூலக்கிழார் பாடல் வழி அறியலாம். களத்தில் பகைவர் தம்மைத் தாக்காதவரைச் சுத்த வீரன் தாக்கக்கூடாது. தாக்கினாலும் தம்மோடு ஒத்த வலிமை உடையவனாக இல்லாதிருந்தால் தாக்கக்கூடாது என்பதைப் புறம் 31 வது பாடலும் பகைவர் முற்றுகைக்கு அஞ்சி ஒடுங்கியிருக்கும் வேந்தனோடு போர் புரிவது அக்காலத்தில் அறத்திற்கு முரணானது என்றும் புறம் 36 ஆவது பாடல்

"ஆங்குஇனி திருத்த வேந்தனோடு ஈங்குநின்

சிலைத்தார் முரசம் கறங்க

மலைத்தனை என்பது நாணுத் தகவு உடைத்தேன"

இப்பாடல் விளக்குகிறது (Palaiyan, 2008). அறநெறி நின்று போரில் மடிந்த வீரர்கள் வாடா பூவின் இமையா நாட்டத்தவர்கள் தேவர்கள் உலகிற்கு விருந்தினராகச் செல்வர் என்ற நம்பிக்கையும் அக்காலத்தில் இருந்ததால் அறம் பெரிதும் போற்றப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் போர் அறம்

தழிஞ்சி என்பது புறப்பொருள் திணைகளுள் ஒன்றான வஞ்சித் திணையில் ஒரு துறை அல்லது உட்பிரிவு ஆகும். தழிஞ்சி என்பது பிறரது கருத்தினைத் தானும் கோடல் தழிஞ்சி "தழுவுதல்" என்னும் பொருள் தருவது. இங்கே தழுவுதல் என்பது உடலைத் தழுவுதல் அன்றி மறப்பண்பு தழுவுதல். வீரம் தவறாத மானத்தைத் தழுவுதல் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டது. உயிர் பிழைக்க ஓடுவானது கருத்தினைத் தானும் தழுவியவனாக அவன் முதுகிடந்து வாளோச் சாது அவனைப் பிழைத்துச் செல்ல விட்டமையால் இது தழிஞ்சி எனப்பட்டது. தனக்கு எதிராற்றாது வலிய அழிந்தோர் கெட்டோடுங்காலத்து அவரது முதுகுப் புறத்தே தன்னுடைய கூறிய வாளினை எறியாத ஒரு வீரனது மிகச்சிறந்த மறப்பண்பினைக் கூறுவது தழிஞ்சி. இத்தகையப் போர் புரிவதற்கான அறத்தினையும் புறமுதுகில் தாக்கக் கூடாத ஒரு நற்பண்பினையும் தனக்கு நிகரான ஒரு சிறந்த வீரனிடம் மட்டுமே போர் புரிதல் வேண்டும். புறமுதுகிட்டு ஓடும் ஒருவரிடம் தனது வீரத்தைக் காட்டுவது வீரமே அல்ல என்பது

“அழிகுநர் புறக்கொடை அயில்வாள் ஒச்சாக்

கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று"

என்ற பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது (Mani, 2021).

பதிற்றுப்பத்து போர் அறம்

சேர மன்னர்களும் அவர்களது வீரர்களும் வீரத்திற்குப் பேர் போனவர்கள். கடற்போரில் வல்லவர்கள். இதனைப் பதிற்றுப்பத்து தெளிவுப்படுத்துகிறது. சேர மன்னர்களும் மறவர்களும் அறநெறி தவறாது போர்ப் புரிந்து நின்றனர்.

"வஞ்சினம் முடித்த ஒன்று மொழி மறவர்

முரசுடை பெருஞ்சமத்து அரசுப்பட கடந்து

வெவ்வர் ஓச்சம் பெருக"

தாம் கூறிய வஞ்சினம் தவறாது எதிர்ப்பட்ட பகைவர்களையெல்லாம் இறந்து அழியுமாறு போர் செய்தமையைப் பதிற்றுப்பத்து பாடல் மூலம் அறியலாம் (Mani, 2021). மேலும் ஐந்தாம் பத்து கூறுகிறது வீரர்கள் தமக்கு சமமானவரோடு போர் செய்ததை,

"நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின் அம்புசேர்

உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோர் அல்லது

தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி

அன்னோர் பெரும்! நன்னுதல் கணவ!

அண்ணல் யானை அறுப்போர் குட்டுவ!"

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம் (Mani, 2021). மேலும் செங்குட்டுவன் போரில் எதிர்ப்பவரை வெல்வதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளான் என்பதையும் சேர மறவர்கள் பகைவருக்கு அஞ்சாதவர்களாகவும் இரவு நேரத்திலும் வீரவாளை வைத்துள்ளனர். போரில் புண்பட்டு விழுவதை விருப்பமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

அறவழிப் போரும் போரிடர் மேலாண்மையும்

போர் துன்பத்தால் ஏற்படும் அபாய நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு எடுக்கப்படும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளைப் போரிடர் மேலாண்மை எனலாம். அழிவு ஏற்பட இருக்கும் பகுதியை அவசரமாக காலி செய்தல் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உணவும், உறையுளும் வழங்குதல், வந்த போரை எதிர்கொள்ள படைப்பலத்தைப் பெருக்குதல் போன்றவையும் இவற்றுள் அடங்கும். போரிடரால் மக்களுக்கு பேரழிவு ஏற்படாதவாறு போர் நிகழ இருக்கும், இடத்தின் அருகில் உள்ள மக்களைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்லுமாறு பறையடித்து அறிவிக்கும் நிகழ்ச்சி புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது.

"ஆவும் ஆன் இயற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணி"

புலவர் நெட்டி அம்மையார் கூறுகிறார். பசுவும், பசுவின் இயல்பை ஒத்த பார்ப்பனரும் பெண்களும் நோயுற்றவரும், இறந்து தென்திசையில் வாழும் முன்னோருக்குச் செய்யும் அரிய சடங்குகளை மதித்துச் செய்யும் புதல்வர்களைப் பெறாதவர் எனப்பலரும் கேட்பீராக, யாம் எம் அம்புகளை விரைவுப்பட செலுத்திப் போரிட உள்ளோம். யாவரும் பாதுகாப்பான இடத்தை அடையுங்கள் என்று ஆபத்தான இடத்திலிருந்து பாதுகாப்பான இடத்திற்கு மக்களை இடம்பெயரச் செய்யும் உயரிய பண்பு அன்றைய மக்களிடையே நிலவி இருந்தது. இது இன்றைய போர்முறையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. சிலப்பதிகாரம் ஒன்பதாவது பாடல்

"பார்ப்பார் பசு பத்தினிப் பெண்டிர்

எனும் இவரை கைவிட்டு தீ திறந்தார் பக்கமே சேர்க"

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி மதுரையை எரித்த போது பார்ப்பனர் பசு முதியோர் குழந்தைகள் தவிர்த்து மற்றவர்களை எரிக்குமாறு தீக்கு ஆணையிட்டார் என்பது அறவழிப் போருக்குச் சான்று (Janakiraman, 2020). போர்க்களத்தில் படையை அழித்தல் மன்னர்களைக் கொல்லுதல், பகை மன்னர்களின் முரசு காவல் மரம் இவைகளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல், காவல் மரத்தை அழித்தல், ஊரை எரிப்பதுடன் நீர் நிலைகளை உடைத்தல், விளைந்த வயல்களில் தீ மூட்டுதல் எனப் பல்வேறு இழிச் செயல்களையும் செய்தனர். இதனை மனதில் கொண்ட புலவர்கள் போரைத் தூண்டாமல் போர் நடக்காமல் இருக்க என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அத்தகைய முயற்சிகளைச் செய்துள்ளனர். சோழர் குடியில் பிறந்த நலங்கிள்ளியும் நெடுங்கிள்ளியும் போர் செய்வதற்கு தயாராக இருந்தனர். அப்போது கோவூர் கிழார் என்னும் புலவர் உங்கள் இருவர் மாலையும் அத்திப்பூவால் ஆனது, போரில் இருவரும் வெற்றியடைதல் இயலாது. ஒருவர் வென்று மற்றவர் தோற்பர். உங்களில் யார் தோற்பினும் உங்கள் குடியின் தோல்வியையே அது உணர்த்தும். உங்களை ஒத்த சேரர்களுக்கும் பாண்டியர்களுக்கும் இத்தோல்வி பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் எனவே போர் செய்வதை நிறுத்துங்கள் என்று கூறுகிறார். இதனைப் புறநானூறு 45 ஆவது பாடல்

"நின்ன கண்ணியும் ஆர்மிடைத்தன்றே"

என்று எடுத்தியம்புகிறது (Palaiyan, 2008). தந்தை மகனுக்கு இடையே நடந்த போரைத் தவிர்த்தலை

"அமர்வெஞ் செல்வ! நீ அவருக்கு உலையின்

இகழுநர் உவப்பப் பழியெஞ் சுவையே!

அதனல், ஒழிகதில் அத்தை, நின் மறனே! வல் விரைந்து எழுமதி"

புறம் 213 பாடலும் 'போரால் ஏற்படும் விளைவுகளை எடுத்துக் கூறி போரைத் தடுத்தலை "யார் கொல் வாழ்க அவன் கண்ணி தார் பூண்டு" புறம் 77ம் சுட்டுகிறது (Palaiyan, 2008).

போரினால் ஏற்படும் துன்பமும் போரை தடுக்க கையாளும் வழிமுறைகளும்

"கெட்டப் போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்" என்றார் (Pramalathan, 2015). போரில் கெடுதலைத் தவிர விளைவது எதுவும் இல்லை. மக்கள் நலன் புறக்கணிக்கப்படும், மாண்டவர் தொகையோ பெருகிப் போகும், எண்ணில் அடங்காதோர் உறுப்புகள் இழந்திருப்பர், தந்தை இழந்த குழந்தைகள். கணவனை இழந்த அவளைப் பெண்கள், மகனை இழந்த தாய், உறுப்பிழந்தவர்களின் எதிர்காலப் போராட்டம் எனப் போர் திசையெங்கும் துக்கம் ஒன்றையே தந்து நிற்கும். இப்போரினால் விளைவது மனசாட்சி அழிவும் மக்கள் அழிவும் தான் வேறொன்றும் இல்லை. தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பெட்டகமாக விளங்குகின்ற புறநானூறு போர் குறித்த செய்திகளைக் கூறும் நூல்தான் என்றாலும், சிறந்த அறநூலாகவும் திகழ்ந்து வருகிறது. பழந்தமிழர்களின் போர்களையும், வீரத்தையும், கொடையையும், விருந்தோம்பலையும் கூறுகின்ற நூலாக இருந்தாலும் சமூக அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்கின்ற மக்கள் நலனைப் பாதிக்கின்ற போரே வேண்டாம் என்று பல அறிவுரைகளையும் புறநானூறு கூறுகிறது.

"ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும்

புதுவதன்று இவ்வுலகத்து இயற்கை"

என்ற வரிகளை ஒருவரை ஒருவர் எதிர்ப்பதும் சாடுவதும் பழிவாங்குவதும் உலகத்தில் இயற்கை தானே என்று போரை ஆதரிக்கும் இதே நூலில் போரே தேவையில்லை என்ற குரல்களும் ஒலிக்கவே செய்கின்றன (Palaiyan, 2008). தொண்டை நாட்டை ஆண்ட தொண்டைமான் அதியமான் மீது பகைக் கொண்டான் தன்னிடத்தில் படைவலிமை அதிகமாக இருப்பதாக எண்ணி மிகவும்

செருக்கடைந்திருந்தான். தொண்டைமானின் செருக்கை அறிந்த அதியமான் தன் படை வலிமையையும், தொண்டைமான் தோல்வி அடைவது உறுதி என்பதையும் அவனுக்கு அறிவுறுத்துமாறு அவ்வையாரைத் தன் தூதுவராகத் தொண்டைமானிடம் அனுப்பினார். அவ்வையார் தொண்டைமானின் படைக்கலங்களைப் புகழ்வது போல் இகழ்ந்தும் அதியமானின் படைக்கலங்களை இகழ்வது போல் புகழ்ந்தும் இப்பாடலில் கூறுகிறார்.

"இவ்வே, பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்

கண்திரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் அணிந்து

கடியுடை வியனக சவ்வே அவ்வே,

பகைவர்க் குத்திக் கோடுதுதி சிதைந்து

கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ என்றும்

உண்டாயின் பதம்கொடுத்து

இல்லாயின் உடன் உண்ணும்

இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்,

அண்ணல்எங் கோமான் வைந்துதி வேலே"

செல்வம் இருந்தால் மற்றவருக்கு உணவளித்துப் பிறகு தான் உண்ணுவதும், செல்வம் இல்லையானால் தன் உணவைப் பிறரோடு பகிர்ந்து உண்ணும் பண்புடைய வறிய சுற்றதார்களின் தலைவனாகிய பெருமைக்குரிய என் வேந்தன் அதியமானின் கூர்மையான வேல்கள் பகைவரைக் குத்தியதில் பக்கமும் நுனியும் முறிந்து கொல்லர்களின் சிறிய உலைக்களத்தில் எந்நாளும் உள்ளன (Palaiyan, 2008). ஆனால் உன் படைக் கருவிகளான இவை மயில் தோகை அணிவிக்கப்பட்டு, மாலை சூட்டப்பட்டு வலிய திரண்ட பிடிகளை உடையதாய் நெய் பூசப்பட்டு அழகு செய்யப்பட்டு காவல்மிக்க பெரிய இடத்தில் உள்ளன. என்று அவ்வையார் சில காலம் அங்கே தங்கி அதியமானுடைய குணநலங்களையெல்லாம் தொண்டைமானுக்குச் சொன்னார். அத்தகைய அறிவுடைப் பெருமகளாருடைய மதிப்புக்குரியவனாக இருப்பதற்கு அதியமானிடம் ஏதோ சிறப்பிருக்க வேண்டும் என்பது அம்மன்னனுக்குப் புலனாயிற்று. “அதியமானுடைய நட்பு உங்களால் கிடைத்ததற்கு நான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்” என்று மனம் கனிந்து கூறினான்.

"வல்லார் ஆயினும் வல்லுனர் ஆயினும் புகழ்தல் உற்றோருக்கு மாயோன் அன்ன"

புறம் 57 ஆவது பாடலில் மன்னர்களிடம் பரிசு பெறுவதற்காக அவரைப் பலவிதமாக பாராட்டி புகழ்வர், இப்புகழ் மொழியில் உண்மையும் இருக்கும் மிகையும் இருக்கும் (Palaiyan, 2008). இவற்றில் எது உண்மை, எது மிகை என்பதை மன்னர்கள் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். சிலப் புலவர்கள் பொருளுக்காக நன்மாறனை மிகவும் வியந்து பாராட்டியதில் செருக்குற்ற நன்மாறன் பக்கத்து நாட்டு மன்னனோடு போரிட முயன்றார். ஆனால் அம்மன்னனோ நன்மாறனைப் போல் படைபலமில்லாதவன். எளிதில் தோல்வியடைய கூடியவன். இத்தகையவன் மீது போர் தொடுப்பதால் அவனை எளிதாக வென்று விட முடியும் என நினைத்து, நன்மாறன் போரிட முயற்சிக்கிறான். ஆனால் தனக்கு இணையான வலிமை இல்லாத ஒருவனை வெல்வது வீரமும் அல்ல அது நன்மாறனுக்கு அழகல்ல, பெருமையும் அல்ல என்று புலவர் காரிக்கண்ணனார் எடுத்துரைக்கிறார். இப்போரினால் விளைவது வலிமையற்ற ஒரு நாட்டின் மீதும் மக்களின் மீதும் போர்த் தொடுக்க விரும்பினால் பகைநாட்டு கழனிகளைக் கவர்ந்து கொள்ளலாம், பொருட்களைச் சூறையாடலாம், எதிரியின் ஊர்களை எரித்து விடலாம். எதிரிகளாக நினைப்பவர்களை அழித்து விடலாம். அவ்வூரின் பெருமை மிகுந்த காவல் மரங்களை, யானைகளைக் கட்டும் கட்டுத்தறிகளாகவும் மாற்றி விடலாம். இவை அனைத்தும் நடத்தக்கூடியவை தான் எனினும் நன்மாறனின் பகைவன் நாட்டிலுள்ள மரங்களோ யானைகளைத் தாங்கும் வலிமை கூட இல்லாதவை. அத்தகைய காவல் மரங்களைக் கட்டுவது நன்மாறனின் யானைக்குப் பெருமையைத் தருவது அல்ல எனவே யானைக்கு இழுக்கை தரும் அச்செயலைச்

செய்யாதே என அறிவுரைக் கூறுகிறார். இப்போர் யானைக்கு இழுக்கு என்றால், மன்னனுக்கு எப்படிப் பெருமை உண்டாகும். இப்போரினால் நன்மாறனுக்குப் புகழோ, பெருமையோ கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதால் போரே தேவையற்றது என்று உணர்த்துகிறார். இதனால் நாட்டில் அமைதி நிலவுகிறது அழிவுகள் தவிர்க்கப்படுகிறது.

தற்காப்பு அமைச்சகம்

1999 மே-இல் இந்திய பாகிஸ்தானுக்கு இடையே கார்கில் போர் நடைபெற்றது. பாகிஸ்தான் ராணுவமும், காஷ்மீர் போராளிகளும் பாகிஸ்தானிலிருந்து கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டை தாண்டி இந்தியாவிற்குள் நுழைந்ததே, போருக்கு முக்கிய காரணம். தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுவது போல் நம் இந்திய பாரத நாடு அறச்செயல்கள் மீறியப் போர்களை நடத்தியது கிடையாது. மேலும் நமது போர்ப்படை அமைப்புக்குப் பாதுகாப்பு அமைச்சகம் அல்லது (Ministry of Defence) தற்காப்பு அமைச்சகம் என்று பெயர். இதற்குத் தலைவராக இருப்பவர் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அல்லது தற்காப்பு அமைச்சர் (Minister for Defence) என்று அழைப்பர். பாதுகாப்பு துறை அமைச்சகம் என்பது இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் இந்தியப் பாதுகாப்பு படைகள் தொடர்பான அனைத்து நிறுவனங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளையும் ஒன்றிணைத்து மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பைக் கொண்ட அமைச்சு ஆகும்.

முடிவுரை

பண்டையத் தமிழகப் போர் முறைகளில் போரின் துவக்கம் முதல் வெற்றி வரை, போர் நிகழ்வை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களாய் பூக்கள் இருந்துள்ளன. களத்தில் பகைவர் தம்மைத் தாக்காதவரைச் சுத்த வீரன் தாக்கக்கூடாது. தாக்கினாலும் தம்மோடு ஒத்த வலிமை உடையவனாக இல்லாதிருந்தால் தாக்கக்கூடாது. தழிஞ்சி என்பது பிறரது கருத்தினைத் தானும் கோடல். தழிஞ்சி "தழுவுதல்" என்னும் பொருள் தருவது. இங்கே தழுவுதல் என்பது உடலை தழுவுதல் அன்றி மறப்பண்பு தழுவுதல். வீரம் தவறாத மானத்தைத் தழுவுதல். போர்த் துன்பத்தால் ஏற்படும் அபாய நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு எடுக்கப்படும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளைப் போரிடர் மேலாண்மை எனலாம். உலக நாடுகளில் சில நாடுகள் அறம் மீறிய செயல்களைச் செய்வதால் தான் இயற்கையின் பேரழிவுகள் ஏற்படுகின்றன. அறம் என்பது போர் முறைக்கு மட்டுமல்லாது, தனி மனித வாழ்க்கையில் ஆரம்பித்து அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் அனைவரும் கடைப்பிடித்தால், தனி மனித அமைதி, சமுதாய அமைதி, உலக அமைதி என்பது கண்டிப்பாக நிகழும் என்பதே இக்கட்டுரையின் கூற்றாகும். இதனையே சங்க இலக்கியங்கள் பறைச்சாற்றுகின்றன.

References

Janakiraman, N. (2020) Purananuru, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Kathir Murugu, (2011) Puramporul Vembamalai Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Mani, S. (2021) Tamil Ennaiya Kalvi Kazhagam, Chennai, India.

Palaiyan, A.P. (2008) Purananuru, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Prabhu, P. (2017) Pandiaya poormuraikalum Marapukalum, Ketru, Chennai, India.

Pramalathan, I. (2015) Sangakalathil Porum Amaithiyum, Tamizhtharakai, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License